

det højeste hverv, hvortil valg finder sted, fik derved en ganske særlig stilling.

Efter de erfaringer, der senere er indhøstet, findes det naturligt, at formandshvervets særlige betydning finder udtryk i en hertil svarende lønnings- og pensionsmæssig placering af formanden.

Nærværende lovforslag tilsigter derfor i valgloven at etablere en selvstændig vederlags- og pensionsordning for folketingets formand, således at der for denne indføres *en ordning svarende til de i lov nr. 194 af 5. juni 1959 om vederlag og pension m. v. for ministre fastsatte bestemmelser*, og således at der samtidig gennemføres de nødvendige regler til denne ordnings harmonisering med allerede bestående offentlige lønnings- og pensionsbestemmelser.“

Ved lovens § 1 indføjes følgende nye afsnit mellem § 92 og den hidtidige § 93 i lov nr. 171 af 31. marts 1953 om valg til folketinget:

X. Vederlag og pension m. v. for folketingets formand.

§ 93. Ud over reglerne i §§ 83-92 [vedrørende vederlag og pension m. v. for folketingets medlemmer] gælder §§ 94-100 for folketingets formand.

§ 94. Der tilkommer folketingets formand et årligt vederlag på 45.000 kr., der forhøjes eller nedsættes efter bestemmelserne i §§ 87 og 88 i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd.

Vederlaget udbetales med $\frac{1}{12}$ månedlig forud fra den første dag i måneden efter, at valget til formand har fundet sted, og til udgangen af den måned, i hvilken hvervet som formand fratrædes.

Vederlaget kan ikke oppebæres samtidig med løn, ventepenge eller pension hidrørende fra stilling som minister eller tjenestemand.

§ 95. Folketingets formand har ved afgang fra formandshvervet ret til i 2 år at oppebære ventepenge svarende til højeste pension i henhold til § 96.

Ventepenge i henhold til stk. 1 kan ikke oppebæres samtidig med vederlag, ventepenge eller pension hidrørende fra ministerstilling.

Ansættes en afgået formand i tjenestemandstilling inden for det tidsrum, hvori der ubetales ham ventepenge, bortfalder